

МЕДІАДОСЛІДЖЕННЯ

Visn. Lviv. Univ., Ser. Zhurn. 2023: 52-53; 301–319 • DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2023.52-53.11744>

УДК 355.4(470+571:477)"2022"-047.54

АГРЕСІЯ РОСІЇ¹ ПРОТИ УКРАЇНИ І СВІТУ. РЕФЛЕКСІЇ В КОНТЕКСТІ ВИПРАВДАННЯ ВІЙНИ Д. МЄДВЄДЄВИМ ТА В. ПУТІНИМ 4 ЛИСТОПАДА 2022 Р.

Мар'ян Житарюк

Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Генерала Чупринки, 49, 79044, Львів, Україна,

e-mail: maryan.zhytaryuk@lnu.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0002-5690-5701>

У статті докладно проаналізовано «святкові» промови до дня національної єдності росії 4 листопада 2022 р. колишнього президента російської федерації дмитрія медведева² та чинного президента владіміра путіна, в яких політики виправдовують війну, називають її священною, боротьбою Добра зі Злом та пророкують свою перемогу. За допомогою методів критичного аналізу, спростування історичних міфів, заперечення, викриття та узагальнення продемонстровано фальшивість і цинічність зроблених заяв щодо доцільності та можливості геополітичних змін.

Ключові слова: Україна, російська федерація, агресія росії, дмитрій медведев, владімір путін, геополітика.

Постановка проблеми.

Цивілізаційна війна рф проти західного демократичного світу, яка розпочалась із агресії проти непослуху сусідньої України, що обрала західний вектор розвитку, набирає обертів. Здавалося б, у ХХІ ст. вже практично неможливі глобальні кон-

¹ Від початку вторгнення в Україну (і до перемоги України), як і більшість колег-науковців та журналістів у ЗМІ, принципово пишемо з маленької літери назви країни агресора, її лідерів тощо: росія, рф, московія, путін, медведев, патрушев, москва та ін.

² Має значення і мовна рефлексія, що зводиться до принципової позиції автора щодо необхідності внесення змін до чинного українського правопису: не можна передавати українськими словами чужі (російські) імена та прізвища! Наприклад, російське ім'я *дмитрий* слід писати українською *дмітрій*, а не *Дмитро*, *владимир* – *владімір*, а не *Володимир*, *ніколай* – *ніколай*, а не *Микола*. Не можна стирати різницю у мові оригіналу, як у написанні, так і звучанні, інакше ми урівнюємо чуже зі своїм, стираємо різницю на ментальному і психологічному рівні, штучно «братасємось». Скажімо, *Peter* (англійською) ми передаємо як *Пітер* (або *Петер*), а не як *Петро*, *Michael* називаємо *Міхаель*, а не *Михайло* і т. д. Якщо імена з чужих мов не перекладають, то чому зберігається виняток для росії? Хіба російська не іноземна? Те саме стосується і російських прізвищ.

флікти за території, на часі війни четвертого-шостого покоління, проте бачимо, що в арсеналі росії різні засоби, у т. ч. і зброя масового ураження: авіабомби, артилерія, авіація, ракетні обстріли, ядерний шантаж, переписування історії і звичайна брехня.

У день народної єдності рф, 4 листопада 2022 р., заступник голови ради безпеки росії дмітрій медведев дав «відповіді на прості питання». EADaily та чимало інших інтернет-ресурсів і ЗМІ публікують цей «шедевальний» текст медведева «Ми повстали проти володаря пекла і набули сакральної сили»³. Якщо коротко, то йдеться про те, що увесь інший світ, поза росією, – поганський: без віри, вітчизни, моралі, тому це прості питання, а на прості питання є і прості та однозначні відповіді. Бай-дуже, що в такий спосіб – дикунською війною проти України та Заходу, ніби в до-історичну епоху, кремль повністю зламав встановлений після Другої світової війни світовий устрій, закреслив міжнародні політичні договори, знехтував правові засади та заперечив моральні імперативи, тобто увесь цивілізаційний стан і демократичний вибір, що існував до 24 лютого 2022 р.

Питання війни і миру – найактуальніші питання сьогодення для України та її союзників і партнерів. Мета цієї статті – викрити міфологеми російської квазідержавної ідеології, що ґрунтуються на історичних вигадках та фальшуваннях сьогодення, озвучені вже багато разів, починаючи принаймні з 2014 р., і повторені іншими словами сьогодні, під час повномасштабної війни. Головне завдання, яке ставимо перед собою, – розвінчання популярних у московській терористичній країні воєнних наративів (як з уст її лідерів, так і пропагандистів кремля), які ведуть не до творення, а руйнування цивілізаційних засад в контексті трансформації світових геополітичних процесів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Війна росії проти України сьогодні є продовженням і загостренням старих протиріч у стосунках москви та Києва, попередніх потуг знищення московськими правителями українців та України. У недалекому майбутньому слід очікувати віддалення України від росії, якщо вона не розвалиться після поразки, перегляд світоглядних засад співіснування, відхід від мови московитів, пострадянських рис і звичаїв, написання справедливої і не політично заангажованої історії на основі правди, а не фальшувань. Тема цієї війни сьогодні найважливіша в наукових, публіцистичних, журналістських публікаціях. Усього навіть не перелічити. Якщо згадати тільки наші наукові публікації за останні роки, в т. ч. й у закордонних виданнях, то таких вже буде близько двох десятків⁴. Також цю проблему не раз порушували і раніше, зокрема в науковій брошурі «Московська режисура голокосту...»⁵ та монографії «Четвертована, але жива...»⁶.

³ EurAsia Daily (2022), «Медведев: Мы восстали против властелина ада и приобрели сакральную мощь». URL: <https://eadaily.com/ru/news/2022/11/04/medvedev-my-vosstali-protiv-vlastelina-ada-i-priobrel-i-sakralnuyu-moshch> (дата перегляду 13 листопада 2022).

⁴ Повний перелік у списку літератури.

⁵ Житарюк, М. Г. (1997), *Московська режисура голокосту: слов'янська любов чи азійська ненависть? Трактатування проблеми в українській та закордонній журналістиці довоєнного періоду: історико-публіцистичний аспект*, Львів, 56 с. ISBN 5-8326-0052-5.

⁶ Житарюк, М. Г. (1997), *Четвертована, але жива. Закордонна преса про політичні процеси в Україні напередодні Другої світової війни: монографія*. За вільну Україну, Львів, 128 с. ISBN 966-95023-8-1.

Для критичного осмислення виступів д. медведева та в. путіна, їхніх ідейних натхненників та підлабузників (в. жіріновській, московитські попи тощо) також долучили тези Віталія Портнікова, Андрія Піонтковського (громадянина США), Ірини Костенко та Ірини Халуши⁷.

Методологічна основа дослідження.

Щоб показати глибину проблеми, методами зіставлення, спростування, політичного, журналістського, філологічного і ментального аналізів та унаочнення (фото, відео) зроблено аналіз виступів дмитрія медведева (колишнього президента) та владіміра путіна (чинного президента росії) у день народної єдності рф, 4 листопада 2022 р., який показує, що офіційна москва не готова відступити, а прагнучиме йти до кінця, знищуючи Україну та українців, розвалюючи Європейський Союз, НАТО, США, Великобританію, аби встановити новий світовий порядок на власних умовах.

Виклад основного матеріалу дослідження.

д. медведев уже не говорить про спецоперацію сучасної орди, яку він репрезентує, в Україні, про так звані денацифікацію, демілітаризацію «київської хунти», а, уподібнюючись в. путіну, який постійно піднімає градус напруги, говорить про те, що росія воює. За що саме? Він каже, що росії не потрібні чужі території, «у нас всього вдосталь»⁸. Тоді питання: А хіба брудні чоботи російських солдат на Київщині, Житомирщині, Чернігівщині, Сумщині, Харківщині, Запоріжжі, Дніпропетровщині, Херсонщині, Донеччині, Луганщині, у Криму не свідчать про щось інше, як про війну за території?

Особа, яка безсоромно бреше, тим паче президент рф (2008-2012 рр.), голова уряду рф (2012-2020 рр.), лідер провладної партії «єдина росія»⁹, як і інші російські чиновники, дипломати, депутати та міністри, каже про те, що начебто «є наша земля, яка для нас священна, на якій жили наші предки і на якій сьогодні живуть наші люди. І яку ми нікому не віддамо». Ця владна особа не пояснює, про яку саме землю йдеться. За логікою останніх дій рф та воєнних подій, можна припустити, що йдеться про землі багатостраждальної України, однак у цьому не можна бути впевненими, адже, на переконання загарбників, російська земля – скрізь, де проживають, як вони раніше казали, громадяни росії: Молдова (невизнане Придністров'я), Грузія (Абхазія), Україна, Казахстан, урешті – увесь колишній Радянський Союз. Сьогодні ж вони своїми вважають уже не тільки громадян росії, а й усіх, хто розмовляє російською: йдеться не тільки про слов'янські країни (Польща, Чехія, Словаччина, Словенія, Північна Македонія, Болгарія, Сербія, Хорватія, Чорногорія), а також про країни Західної Європи, Ізраїлю, США та ін. Тому російська мова (язик, як вони називають мову) – теж зброя, токсична і страшна. Саме «язиком» божевільні державні діячі у кремлі та їхні попи й громадські активісти і мітять «своїх» у цілому світі.

⁷ Див. подальші виноски та список літератури.

⁸ EurAsia Daily (2022), «Медведев: Мы восстали против властелина ада и приобрели сакральную мощь». URL: <https://eadaily.com/ru/news/2022/11/04/medvedev-my-vosstali-protiv-vlastelina-ada-i-priobreli-sakralnuyu-moshch> (дата перегляду 13 листопада 2022).

⁹ Медведев, Дмитрий Анатольевич (2022), *Википедия*. URL: <http://surl.li/aixfb> (дата перегляду 13 листопада 2022).

Припустимо, що загарбникам вдалося б здолати опір українців і Україна перестала б оборонятися, як російські політичні еліти собі замислили напередодні вторгнення, коли кричали про «Київ за три дні». Чи зупинилася б вся ця російськомовна орда (не росіяни, а суміш російськомовних, суміш носіїв «язика») з сотні поневоле-них московською імперією народів та народностей на кордонах Європейського Союзу? Як на мене, то питання риторичне. Вони не вміють зупинятися самі. Вони зупиняються тільки тоді, коли їх зупиняють. Їм завжди усього мало. Як у XIII-XIV ст., коли, за офіційною версією історії, монголо-татарські племена захоплювали ледь не цілу Євразію. Але тоді це були прямі предки сучасних москвитів, кипчаки-половці, які жили не в нинішній Монголії, а в сучасній росії. За свідченням арабського історика Ібн Фадлаллаха Еломарі (XIV ст.)¹⁰, орда складалася з татарів та кипчаків-половців, не монголоїдів, а європеоїдів – світловолосих, світлооких, не вузькооких¹¹...

У контексті сказаного пригадую свою зустріч улітку 1991 р. з владіміром жіріновскім. Самовпевнений нахаба після виступу на зборищі Товариства дурнів (про це навіть написав матеріал у газеті «Молодь України» накладом 848 тис. примірників), у кулуарах поплескав мене на плечу і промовив: «Молодий чоловіче. Я не знаю, чи доживу до своєї мрії, але ти побачиш, як російський солдат одночасно мочитиме свої чоботи в чотирьох океанах, від Англії до Індії. Усе буде велика росія!» Тоді я відверто поглузував, не надав особливого значення цій маячні, але пригадав ці слова в. жіріновського згодом, коли він пройшов до держдуми як лідер ЛДПР (ліберально-демократичної партії росії) і в часи правління в. путіна та д. медведева раз по раз привертав до себе увагу скандальними заявами, озвучуючи, здавалося б, цілком немислимі наративи¹².

Коли в. жіріновській був живий, він багато-чого видавав на-гора – усе те, що хотів та міг озвучити кремль. Схоже, сьогодні цю роль перебрав на себе д. медведев, хоча у своїй риторичі останніх місяців і сам бункерний теж їм уподібнився. Отже, «ми воюємо за всіх своїх, за свою землю, за тисячолітню історію»¹³. Брехня на брехні! Хто ці всі свої, яких росія прийшла вбивати і грабувати на українській землі і, можливо, захоче вбивати за межами України, якщо росія (дикий Схід) не програє у протистоянні (Заходу) насамперед цивілізаційно? Де ваша земля? Удмуртія, Саха, Татарстан? Казахстан, Кавказ, Україна? І про яку тисячолітню історію йдеться? Чи не про історію Русі (України-Руси)? Навіть у московських посібниках з історії зазначено: «утворення московської держави завершилось наприкінці XV – на початку XVI ст., а формування великоросійської народності – в XVI ст.»¹⁴. Назву «росія» запровадив Петро I у 1721 р.

¹⁰ *Пам'ятки історії та культури Нікопольського району* (за матеріалами “Зводу пам'яток історії та культури України”) (2017), видавництво «Журфонд», Дніпро, с. 53.

¹¹ З творів Ібна Фадлаллаха Еломарі (1884), *Сборник материалов, относящихся к истории Золотой Орды. Т.1.* Санкт-Петербург, 1884.

¹² ЛДПР-ТВ (2022), «Мобилизация. Жириновский знал». URL: https://www.youtube.com/watch?v=h2MkefpRwBc&ab_channel=%D0%9B%D0%94%D0%9F%D0%A0-%D0%A2%D0%92 (дата перегляду 13 листопада 2022).

¹³ EurAsia Daily (2022), «Медведев: Мы восстали против властелина ада и приобрели сакральную мощь». URL: <https://easaily.com/ru/news/2022/11/04/medvedev-my-vosstali-protiv-vlastelina-ada-i-priobrel-i-sakralnuyu-moshch> (дата перегляду 13 листопада 2022).

¹⁴ Орлов, А.С., Полунов, А.Ю., Шестова, Т.Л., Щетинов, Ю.А. (Ред. коллектив) (2004), *Пособие по истории отечества для поступающих в вузы. 2-е изд.*, Простор, москва, стр. 70, 87.

Урешті міфологема «тисячолітньої історії» у головах російських фашистів на кшталт олександра дугіна, шовіністів і популістів, як-от владімір жіріновскій, придворних російських вчених злилася в суцільний сюр і паралельну реальність їхніх поганих учнів – владіміра путіна та дмітрія медведева, які не тільки хизуються власним неучтвом, намагаються грати роль не звичайних вчителів початкових шкіл, а навіть вдають із себе професорів Сорбонни, Кембріджа чи Гарварда, повчання яких годинами мають слухати Олаф Шольц, Еммануель Макрон та інші політичні лідери сучасного світу.

На тему вкраденої росіянами української історії, назви держави, численних спекуляцій на цю тему вже з'явилося багато наукових публікацій. Але мені імпонує дослідницький текст і громадянський погляд Ірини Костенко та Ірини Халупи «Як московія стала росією? До 300-ліття «викрадення» назви українського народу», опублікований на порталі «Радіо Свобода» 21 жовтня 2021 р. Вони пишуть: «300 років тому, 22 жовтня 1721 р., цар петро І проголосив московське царство «российской империей», а москвинів – «россиянами». Така зміна назви московської держави кинула серйозний виклик ідентичності українського народу»¹⁵. Дозволю собі навести й інші цитати з їхнього тексту:

Іван Драч, письменник: «Назва Русь вирвана із серця Києва залізною рукою петра».

Михайло Грушевський, академік, історик: «Ми є народ, у якого вкрали назву».

Ярослав Дашкевич, професор, історик: «московщина, по суті, загарбала назву Русь, яка своїм питомим змістом – етнічним, географічним, устроєвим – цілком відповідає сучасному термінові Україна... Це дало московщині, хоча й підроблений, але все ж таки, блиск культурної, цивілізованої держави з давньою історичною традицією, з візантійсько-київською церковною метрикою».

Григорій Півторак, академік: «катерина II намагалася пізнати історію своєї держави на основі наданих їй писемних джерел – літописів та інших документів московської старовини. Правда історія московії її шокувала, бо була кучою і дуже бідною. Особливо царицю вразило те, що могутня держава Русь, слава якої протягом трьох століть гриміла на весь світ і з князями якої вважали за честь породичатися королі Франції, Угорщини, Швеції... як з'ясувалося, до московії не мала жодного стосунку».

За наказом катерини II, російської імператриці, яка знищила українське козацтво і пам'ятник якій досі (станом на кінець листопада 2022 р.) стоїть в Одесі, у 1783-1792 рр. діяла «Комиссия для составления записок о древней истории, преимущественно российской» (виділення наше. – М. Ж.). Так було вибудовано «новий каркас історії російської імперії», «прикрутивши її походження до княжої Русі»¹⁶. Попри історичну правду, ця «комісія утверджувала право росіян на політичну та культурну спадщину Русі, і все її населення оголосила «єдиним народом». «Велика історикня» катерина II ретельно вичитувала матеріали комісії і особисто уклала родовід київських і московських князів. Тоді ж, за вказівкою імператриці, провели ревізію усіх

¹⁵ Костенко, Ірина і Халупа, Ірина (2021), «Як московія стала росією? До 300-ліття «викрадення» назви українського народу», *Радіо Свобода*, 21 жовт. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/ukrayina-rus-i-moskoviya/31521000.html> (дата перегляду 13 листопада 2022).

¹⁶ Там само.

стародавніх першоджерел – одні виправляли, другі переписували, треті – найбільш небезпечні для імперії – знищили»¹⁷.

Стара версія історії московщини була трансформована на нову версію росії, якої ніколи раніше й не було і в якій насправді не було історії. І ці суцільні вигадки, брехня, марення стали основою так званих еталонних історичних праць на московщині: Карамзін Ніколай. Історія государства російського (в 12 томах)¹⁸; Соловйов Сергей. Історія росії с древнейших времен (в 29 томах)¹⁹. Так було розтиражовано «міфи про колиску трьох братніх народів і про те, що «Київська Русь» була першою російською державою»²⁰.

Нам імпонує думка професора Берлінського університету Александера Брікнера, висловлена в його «історії петра великого»²¹: «Виплеканий монгольськими ханами примітивний народ з мізерним, орієнтального характеру культурним надбанням раптом перетворився у старовинний з багатющою спадщиною європейський народ».

Євген Наконечний, історик: «У відриві від Києва вся російська культурна традиція втрачає свої корені. Геть інакше виглядає процес формування російського народу, початок російської державності, церкви, російської мови, літератури, права тощо. Тоді росіянам доведеться, так би мовити, переписати свою метрику, помінати паспорт і скласти нову біографію»²².

Мав рацію й Олександр Солженіцин, коли у книжці «росія в обвалі» написав: «Страшно, що росія – щось інше, не те, що ми собі напридумали»²³.

У цьому контексті пересвідчуємось і у правдивості слів Петра Чаадаєва²⁴, який у 30-ті рр. XIX ст. написав: «Ми (росіяни. – М. Ж.) живемо лиш найобмеженішим сьогоденням, без минулого й майбутнього, серед мертвого застою»; Ми належимо до тих націй, які мовби поза родом людським, а існують лишень для того, щоб дати світові який-небудь важливий урок»²⁵.

¹⁷ Там само.

¹⁸ Карамзин, Н. (2022), *История государства российского: в 12 т.* URL: <http://surl.li/doveu> (дата перегляду 13 листопада 2022).

¹⁹ Соловьев, С. (2022), *История России с древнейших времен: в 29 т.* URL: <http://surl.li/dovgc> (дата перегляду 13 листопада 2022).

²⁰ Костенко, Ирина і Халуца, Ирина (2021), «Як московія стала росією? До 300-ліття «викрадення» назви українського народу», *Радіо Свобода*, 21 жовт.

²¹ Брикнер, Александер (1882), *История петра великого. Т. 1-2.* СПб., 1882.

²² Цит. за: Костенко, Ирина і Халуца, Ирина (2021), «Як московія стала росією? До 300-ліття «викрадення» назви українського народу», *Радіо Свобода*, 21 жовт.

²³ Солженицын, Александр (1998), *россия в обвале, русский путь*, москва. 208 с. URL: https://imwerden.de/pdf/solzhenitsyn_rossiya_v_obvale_1998_ocr.pdf; <https://www.litmir.me/br/?b=651035&p=20> (дата перегляду 13 листопада 2022).

²⁴ Філософська творчість Петра Чаадаєва була заборонена в царській росії, а сам автор – проголошений божевільним. Ці ж твори стали доступні широкому загалу в період перебудови часів Михайла Горбачова та в роки правління Бориса Єльцина. У путінській росії вони знову під заборону.

²⁵ Чаадаев, П.Я. (2005), *Філософічні листи. Апологія божевільного. Уривки та різні думки (1828-1850-ті роки).* Упорядник М. Г. Житарюк (Переклад з російської М. Г. Житарюка, М.Г. Житарюк, В.А.), Львів, 168 с. URL: <https://journ.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2014/11/chaadayev.pdf>; <https://www.twirpx.com/file/768817/> (дата перегляду 13 листопада 2022).

Отже, у прагненні домінувати за рахунок сусідів рф продовжує усіх повчати, трактуючи минулі та сучасні події у вигідному їй світлі, маніпулятивно нав'язуючи пропагандистські наративи.

Цього ж дня, 4 листопада 2022 р., у цьому ж стилі доповнив д. медведева і в. путін.

Цитую: «росія ставилася і ставиться з теплотою до українського народу, незважаючи на протистояння»²⁶. Геноцид українського народу, коли мільйони українців змушені емігрувати за кордон та мігрувати всередині України, коли мільйони живуть під обстрілами без газу, води, світла, зв'язку, коли сотні тисяч змушені вступити до лав Збройних Сил України, щоб боронити рідну землю та демократичні, цивілізаційні цінності Заходу, а ще сотні тисяч (треба брати до уваги й окуповані території: станом на початок листопада, наприклад, Маріуполь, Северодонецьк, Лисичанськ та ін.) убитих, депортованих, усе це, за визначенням кремлівського диктатора, називається «теплим» ставленням! Цинізм і брехня московії та її опричників завжди були й залишаються досі засобом історичної маніпуляції. Раніше – задля загарбань і розширення московських володінь, що й переросло у російську імперію, а сьогодні, щоб трансформувати світові геополітичні процеси й домінувати над іншими.

«Зіткнення рф з неонацистським режимом України було неминучим»²⁷, – волає московський фюрер-рашист і націонал-шовініст, звинувачуючи в нацизмі українців. Якщо припустити, що в Україні справді неонацистський режим, як безліч разів заявляють кремлівські очільники та інформаційні війська рф (зомбоящик), тоді не зовсім зрозуміло, чому росія ставиться до українців «з теплотою», як сказано в попередній цитаті. Щонайменше – це когнітивне роздвоєння, втрата відчуття реальності, а насправді – політична шизофренія, як наслідок глибокого параноїдального синдрому, коли росіянам і їхнім лідерам постійно ввижаються вороги, які прагнуть їх неодмінно знищити.

«Саме Україна, український народ і є перша і головна жертва навмисної сублімації ненависті до росіян, до росії» (в. путін). Тут знову підміна фактів – у ставленні до росіян та до росії як терористичної держави з терористичними лідерами. Знак рівності, ототожнення – це вульгаризація оцінки ситуації. До повномасштабної війни, попри те, що майже 8 років тривала війна на українському Донбасі і був анексований Крим, українці по-різному ставилися до звичайних російських людей і до злочинної московської влади. Щодо росіян, то нас, українців, дивувало, чому вони терплять, чому за себе не борються, навіщо підтримують ката? Наші люди дуже часто жаліли росіян. А щодо військово-політичного керівництва рф, то ситуація справді кардинально змінилась у гірший бік. Окрім того, доречно говорити, навпаки, про навмисну сублімацію ненависті росіян до українців, які нас обзивають «хохлами», «бандерівцями», які нас мають за юродивих дітей, які нібито відмовились від «російського походження».

У цьому контексті пригадався мені знайомий Іван – водій вантажівки, який колись працював на автобусі. Уже після подій 2014 р. запитую його, чому він і далі

²⁶ Заяви в. путіна 04.11.2022 р. URL: <https://web.telegram.org/k/#-1172830166>. Див. і відео: <http://surl.li/douih>. <https://glavred.net/world/putin-lyapal-o-napadenii-na-ukrainu-i-vdrug-skazal-pravdu-osvoem-rezhime-v-rossii-10422827.html>

²⁷ Там само.

їздить на роботу в Росію (працював десь у нижнєвартовську чи то з газовиками, чи то з нафтовиками, у Сибіру, вахтовим методом – по три місяці)? Відповідає: «А що тут робити? Як жити за 200-250 доларів місячної платні? Яка різниця, де заробити копійку? І тут люди, і там люди...». Сьогодні Іван служить у ЗСУ, як і його син Максим. Пішли добровольцями. Під час короткої відпустки приїхав додому. Зустрілися, продовжую попередню розмову, цікавлюсь, чи й далі так думає, як раніше? «Ні, то не люди, то вбивці, гвалтівники, мародери! Я їхав до них на роботу, бо там не було кому працювати, а вони прийшли до нас убивати!». Таких, як Іван, тисячі, сотні тисяч, мільйони! Тих, хто зрозумів, що відбулося після 24 лютого. Продавець на OLX з Харківщини, який виготовляв на моє замовлення лед-лампи до автомобільного акумулятора, щоб у квартирі було світло, у розмові по телефону сказав, що він – росіянин, завжди говорив тільки російською, дивився російські телеканали, голосував за проросійські партії, але ні він, ні його знайомі не чекали путіна та його вояк в Україні. Тепер вивчає українську, щоб не спілкуватись російською. Як український росіянин ненавидить росіян-загарбників.

Іноді ловлю себе на думці, як все змінюється. У 2006 р., на запрошення заступника голови Союзу українців москви Віктора Гіржова, приїхав у білокам'яну, де виступав на презентації книги перекладів творів Петра Чаадаєва українською мовою. Мав підготовлений виступ російською, але скрізь просили розмовляти українською, бо ж де ще можна почути солов'їну мову? На той час у російській столиці функціонував Національний культурний центр України в Москві (вул. Арбат, 9), заблокований у 2016 р., Бібліотека української літератури, створена силами української громади 1989 р., ліквідована 2017 р. У цих установах тоді приймали тепло і привітно. А які ще українські центри існували в москві та московії – освітні, культурні, медійні? Жодних! Тільки в москві проживало понад мільйон українців, але вони не мали ні українських дитячих садків, ні українських шкіл, ні українських університетів, ні українських газет, ні українських театрів, журналів, радіо чи телебачення! Українці московії корилися, бо так було прийнято, бо їх однаково мали за «єдиний народ». І не було тоді відвертого засудження принижень української національності ні тими, хто жив-працював у росії тимчасово, на заробітках, ні тими, що залишилися там жити на постійній основі після розвалу Радянського Союзу. Стрімку переоцінку, пробудження стимулював саме в. путін та його соратники після 2014 р. Більшість українців почала прокидатися з летаргічного сну, ніби почувши заклик Леоніда Кучми, що Україна – не росія. Те, що тепер путін називає сублимацією ненависті до росії, – це справедлива, хоч і запізнена реакція українців на дії російських політиків, пропагандистів, військових.

Розмислюючи над цими фактами і багатьма іншими, ловлю себе на думці, що кремлівському керівництву небагато залишалось до повноцінного поглинання України шляхом культурної експансії, якби її здійснювали делікатно, «з любов'ю», а не на протиставленнях, так, як робить Китай у тій же рф. Якби українців не принижували, якби дозволили рідну мову для навчання, науки, культури, мас-медіа, нашу церкву в самій росії, якби не вбивали українців за українську в Донецьку, якби росіяни не анексували Крим і не напали на Україну в 2022 р. Кажуть, що «якби» не рахується. Це правда. Тепер в. путін і його банда справді пробудили українську ненависть до себе і всього російського, яке схвалює дії військового злочинця, яке благословить своїх дітей на війну і яке в попівських рясах освячує ядерні ракети «Сатана». Усе

це відкрило скриньку пандори, тому доречно очікувати здійснення китайської мудрості про те, що треба сидіти на березі річки доти, доки її води не понесуть тіло твого ворога. Знесилена, обезкровлена майбутніми внутрішніми війнами теперішня рф перетвориться на московщину (росію в європейських межах). Утворяться нові держави (парад суверенітетів), розширяться й Китай, який просто поверне свої історичні землі, наслідуючи риторику кремлінів. У цьому сенсі війна рф на виснаження дуже вигідна Китаю.

Наступна цитата з виступу в. путіна: «Конфлікт в Україні – по суті, протистояння всередині одного народу»²⁸. Перегукується з його попередніми виступами, з історичною оцінкою катерининської комісії, яка переписала історію та вкрала собі назву та історію Русі з центром у Києві.

Мрія в. путіна про те, що «Захід намагається «вибити ґрунт з-під ніг» росії, але ці спроби приречені на провал»²⁹, – всього лиш марення божевільного, прагнення видавати бажане за дійсне. Агресія рф тільки згуртувала Захід, НАТО розширилося, наблизилося впритул до московських кордонів. Маю на увазі вступ до Альянсу Швеції та Фінляндії, сили швидкого реагування НАТО в десятки разів збільшили свою присутність на східноєвропейському фланзі, лідери США, Німеччини і навіть Франції зробили заяви про те, що не можна допустити перемоги рф. Таким чином, кремль у цугцванзі. Здавалося б, треба намагатися робити правильні висновки, проте ми й далі чуємо заклики до війни проти цілого світу.

У все тому ж посланні від 4 листопада д. медведев стверджує: «Ми воюємо проти тих, хто ненавидить нас, хто забороняє нашу мову, наші цінності і навіть нашу віру, хто насаджує ненависть до історії нашої Вітчизни»³⁰. Поняття любові й ненависті, з погляду філології, – абстрактні поняття. Це може бути плід уяви, відчуття, а не реальності. То слід воювати через хвору уяву? Про яку заборону російської йдеться, де саме, в Україні? Наскільки мені відомо, її ніколи в нас не забороняли, а, навпаки, надмірно толерували, хоч і намагалися підняти рівень престижу української на офіційному рівні. Ніхто й досі не заборонив (хоч варто було б) російську православну церкву, замасковану під назву УПЦ МП, хоча люди розуміють, що це не церква, а відділення федеральної служби безпеки рф в Україні: при обшуках митрополитів у Вінниці та Кропивницькому, у Києво-Печерській Лаврі та на Волині восени цього року СБУ знайшла банківські картки російських банків, агітаційні матеріали проти офіційного Києва, заклики до єднання з московією, готівкові кошти, підозрілих людей... Також відомі факти виявлення арсеналів зброї в церквах та монастирях цієї секти рф в Україні. Про вигадану, вкрадену і привласнену історію Київської Русі вже йшлося вище. На цьому відео³¹ московитський піп на тлі іконостасу та ракет (див. скрін на наступній сторінці) виправдовує військову агресію Божою любов'ю, яка передбачає покарання за гріхи і непослух українців, за бажання увійти в ЄС і віддалитися від росії...

²⁸ Там само.

²⁹ Там само.

³⁰ Медведев: Мы восстали против властелина ада и приобрели сакральную мощь. URL: <https://eadaaily.com/ru/news/2022/11/04/medvedev-my-vosstali-protiv-vlastelina-ada-i-priobreli-sakralnuyu-moshch>

³¹ Просторікування московитського попа про справедливість покарання України. URL: <http://surl.li/dphvv>.

І таких доказів прислужування кремлю з боку попів-моралізаторів безліч. Московитські попи навіть навчають заряджати автомат, бо «ця війна священна» для них³².

«Проти нас сьогодні частина вмираючого світу. Це купка божевільних нацистів-наркоманів, одурманений і заляканий ними народ і велика зграя собак з західної псарні. З ними різномасна зграя рохкаючих підсвинків і недалеких обивателів із західної імперії, що розпалася, зі стікаючою по підборідді від виродження слиною. У них немає віри та ідеалів, окрім вигаданих ними ж похабних звичок і насаджуваних ними стандартів дводумства, що заперечують даровану нормальним людям мораль. Тому, піднявшись проти них, ми набули сакральної сили»³³, – так просторує колишній президент рф, ніби з похмілля, ніби після передозування. Підтримка героїчної боротьби українського народу проти зовнішніх загарбників з боку країн-партнерів іменована тут зграєю собак та свиней. Ось справжня ціна московських рукостискань і паперових договорів! Згадано у цьому спітчі і мораль, яка дозволяє ординцям у такий спосіб набути сакральної сили. Але мораль у чому? У згвалтуваннях дітей і пенсіонерів на Київщині та Харківщині, у вбивствах вагітних, у розбоях і грабежах?

Колишніх партнерів д. медведев називає «випадковими супутниками, прилипалими та сквотерами», які, будучи «боягузами, зрадниками та жадібними перебіжчиками», «звалили за тридев'ять земель», тому «хай згниють їхні кістки на чужині. Їх немає серед нас, а ми стали сильнішими та чистішими»³⁴. Не зовсім зрозуміло, про кого йдеться: про міжнародних партнерів, чи про російських олігархів. Але очевидно те, що очищення від цих партнерів-не-партнерів чомусь зробило кремлінів сильнішими. Тобто і один у полі воїн? Хоча це не зовсім так. Є в рф і друзі – білорусь, кндр та іран. До того ж, надійні, рішучі. Останні передають московським союзникам балістичні ракети з дальністю ураження на 800 км, а США передають українцям ракети до 80 км, тобто у десять разів меншого радіусу дії. З цього приводу американський письменник, публіцист, політолог російського походження Андрій Піонт-

³² Молитва у поміч. Піп у московії навчає заряджати автомат... URL: <http://surl.li/dplwm>

³³ Медведев: Мы восстали против властелина ада и приобрели сакральную мощь. URL: <https://eadaaily.com/ru/news/2022/11/04/medvedev-my-vosstali-protiv-vlastelina-ada-i-priobreli-sakralnuyu-moshch>

³⁴ Там само.

ковський навіть припустив, що іран для рф більш надійний союзник, ніж США для України³⁵.

На питання «Чому ми довго мовчали?» д. медведев відповідає: «Ми були слабкі і спустошені лихоліттям. А зараз ми струсили липкий сон і тужливий морок останніх десятиліть, у які нас занурила загибель колишньої Вітчизни. На наше пробудження чекали інші країни, згвалтовані повелителями п'їтьми, рабовласниками та гнобителями, які мріють про своє жажливе колоніальне минуле і прагнуть збереження своєї влади над світом... І коли трухлявий світовий порядок звалиться, він поховає під багатотонним спудом своїх уламків усіх його гордовитих жерців, кровожерливих адептів, глумливих прислужників і безсловесних манкуртів»³⁶. Ось такий «вінегрет». Виходить, що зараз, коли рф залишилась у фактичній ізоляції, вони стали сильні, настільки сильні, що готові повести за собою інші народи, які, будучи «згвалтовані повелителями п'їтьми» та «рабовласниками», чекали на пробудження москвичини, щоб відкинути, змінити усталений порядок речей після Другої світової війни, у т. ч. і глобальну політику («трухлявий світовий порядок»), демократичні цінності, загальнолюдські пріоритети. Іншими словами, має бути нескінченна війна, цивілізаційна безодня під виглядом священної війни, аби лишень задовольнити власні історичні, релігійні, культурні, політичні амбіції.

Далі – більше. Нагадуючи, що в росії «є можливість відправити всіх ворогів до геєни вогненної», натякаючи на ядерну зброю, д. медведев заспокоює світ: «але не це наше завдання». А як же тоді попередні погрози з його ж вуст? Якийсь когнітивний дисонанс. «Ми чуємо слова Творця в наших серцях і слухаємо їх. Ці слова дають нам священну мету. Мета – зупинити верховного володаря пекла, хоч би яке ім'я він використовував – Сатана, Люцифер чи ібліс. Бо його мета – смерть. Наша мета – життя»³⁷. Вочевидь, кремлівські чільники вважають себе обраним народом, бо вони, на відміну від інших, чують і слухають слова Творця, який, за їхньою логікою, надав повноваження саме москвичам боротися з нечистим, який уособлює, як можна зрозуміти, увесь демократичний західний світ. Одне слово, Бог прагне крові Заходу, а єдині, хто може цю кров пролити задля майбутнього життя, російськомовні одержимі, чия «зброя – правда», тому «перемога буде за нами»³⁸.

Стосовно того, що сказав д. медведев, висловився і відомий український публіцист та аналітик Віталій Портников: «Творчість» Медведєва – від статей про Україну до коротких текстів у «ВКонтакте» – результат продуманої тактики кремлівських пресслужб та тієї самої «сигнальної» політики, яка має демонструвати найближчі наміри російського керівництва. Навіть філологічний аналіз виступу Медведєва демонструє, що над ним працювали фахівці, яким наказали перетворити тему війни в

³⁵ Russia's New Ally Provides More Reliable and Powerful Support for Aggressor Country than USA Does for Ukraine – Piontkovskiy // ТСН. 06.11.2022. URL: <https://tsn.ua/en/ato/russia-s-new-ally-provides-more-reliable-and-powerful-support-for-aggressor-country-than-usa-does-for-ukraine-piontkovskiy-2196001.html>; укр.: <https://tsn.ua/politika/rosiya-znayshla-dlya-sebe-nadiynishogo-ta-mogutnishogo-soyuznika-nizh-ssha-dlya-ukrayini-piontkovskiy-2195575.html>

³⁶ Медведєв: Мы восстали против властелина ада и приобрели сакральную мощь. URL: <https://eaday.com/ru/news/2022/11/04/medvedev-my-vosstali-protiv-vlastelina-ada-i-priobrelisakralnuyumoshch>

³⁷ Там само.

³⁸ Там само.

Україні на конфлікт між Добром та Злом. Росія, зрозуміло, на боці Добра. І бореться із Дияволом»³⁹.

Висновки.

Аналіз воєнно-стратегічних наративів лідерів кремля і про Україну, і про Захід, і про священну війну Добра зі Злом, без сумніву, показує всю неадекватність, відірваність московських політиків найвищого ешелону влади від реальності. Їхня агресивна і неправдива риторика на основі історичних маніпуляцій та маніакальне намагання трансформувати світопорядок дозволяє припустити, що кремль не буде зупинитися сам. Його хтось мусить так само рішуче зупинити: або Україна, або союзники України. Санкційна політика проти РФ, політичні заяви і слова підтримки Україні, навіть допомога військовою технікою та фінансами можуть бути недостатніми, бо все це – певні процедури, втрата часу, а час сьогодні – найбільша цінність.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. EurAsia Daily (2022), «медведев: Мы восстали против властелина ада и приобрели сакральную мощь». URL: <https://eadaily.com/ru/news/2022/11/04/medvedev-my-vosstali-protiv-vlastelina-ada-i-priobrel-i-sakralnuyu-moshch> (дата перегляду 13 листопада 2022).
2. Russia's New Ally Provides More Reliable and Powerful Support for Aggressor Country than USA Does for Ukraine – Piontkovskiy // ТСН. 06.11.2022. URL: <https://tsn.ua/en/ato/russia-s-new-ally-provides-more-reliable-and-powerful-support-for-aggressor-country-than-usa-does-for-ukraine-piontkovskiy-2196001.html>; укр.: <https://tsn.ua/politika/rosiya-znayshla-dlya-sebe-nadiynishogo-ta-mogutnishogo-soyuznika-nizhssha-dlya-ukrayini-piontkovskiy-2195575.html>
3. Zhytaryuk, M.H. (2017), «Cultural, Religious and Passport Expansion by the kremlin as an instrument of Hybrid War against the West: the Georgia's, Ukraine's, Moldova's and Romania's Context», in Simileanu, C.V. (Ed.), Trilateral Romania – Ucraina – Moldova: diplomatie și buna guvernare, Suceava, România, 10 iulie 2017, Top Form, București, pp. 87-96. URL: <https://www.librariaeminescu.ro/ro/isbn/606-8550-57-2/Vasile-Simileanu-Trilateral-Romania-Ucraina-Moldova-Diplomatie-si-buna-guvernare.html>
4. Zhytaryuk, Mar'yan (2019). «Media fakes and fake checking as means of realization and opposition in the information war Kremlin vs West (Black Sea themes)», *GeoPolitica. Revistă de Geografie Politică, Geopolitică și Geostrategie. Marea neagră – strategii 2020. București, Anul XVII. Nr. 78-79 (2 / 2019)*. Переклад з української – Вікторія Житарюк. URL: <https://www.geopolitic.ro/media-fakes-fake-checking-means-realization-opposition-information-war-kremlin-vs-west/>
5. Zhytaryuk, Marian & Zhytaryuk, Victoria (2018). «Ukraine in Russian Imperial Plans: from Y.V. Stalin to V. Putin», *GeoPolitica. Bucuresti, Anul XVI, nr. 74 (2/2018)*, p. 197-206. URL: <https://www.geopolitic.ro/15086/ukraine-russian-imperial-plans-y-v-stalin-v-putin/>

³⁹ Портников Віталій. Медведев і Сатана. Що означає заява про нову мету війни Росії проти України? // Радіо Свобода. – 05.11.2022. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/medvedyev-i-satana/32116341.html>

6. Zhytaryuk, Marian & Zhytaryuk, Victoria (2020). «Will the anti-russian sanctions save the West and will this have an influence over the further Kremlin's aggression in the world?», *GeoPolitica. Orientul mijlociu extins (II) – între revoltă și haos constructiv – BY, București, Anul XVII. Nr. 83 (2 / 2020)*. Переклад з української – Вікторія Житарюк. URL: <https://www.geopolitic.ro/?p=32652>
7. Zhytaryuk, Marian & Zhytaryuk, Victoria (2022). «kremlin leaders' narratives about Ukraine and the West as means of historical manipulation with the aim to transform global geopolitical processes». *GeoPolitica, Bucuresti, №4 (96), ISSN 1583-543X*. (Подано до друку в листопаді 2022).
8. Zhytaryuk, Marian & Zhytaryuk, Victoria (2022). «Media and russia's War in Ukraine», *GeoPolitica. București, Anul XX, nr. 95 (3/2022)*, p. 164-171. URL: <https://www.geopolitic.ro/2022/08/media-russias-war-ukraine/>
9. Zhytaryuk, Marian (2017). «Provocari actuale [amenintari] ale kremlinului in contextul transformarilor geopolitice», *GeoPolitica. Bucuresti, Anul XVI, nr. 70 (2/2017)*, p. 121-124, ISSN 1583-543X. URL: <https://www.geopolitic.ro/2017/06/provocari-actuale-amenintari-ale-kremlinului-in-contextul-transformarilor-geopolitice/>
10. Zhytaryuk, Marian (2021). «War and Media: Sanctions of the National Security Council and Anti-Ukrainian Hysteria», *GeoPolitika: București, Anul XIX, Nr. 86 (1/2021)*, p. 230-234. Анотація доступна за адресою: <https://www.geopolitic.ro/2021/05/war-media-sanctions-national-security-council-anti-ukrainian-hysteria/>
11. Брикнер, Александер (1882). *История петра великого. Т. 1-2*. СПб., 1882.
12. Житарюк, М. Г. (1997). *Московська режисура голокосту: слов'янська любов чи азійська ненависть? Трактатування проблеми в українській та закордонній журналістиці довоєнного періоду: історико-публіцистичний аспект*, Львів, 56 с. ISBN 5-8326-0052-5.
13. Житарюк, М. Г. (1997). *Четвертована, але жива. Закордонна преса про політичні процеси в Україні напередодні Другої світової війни: монографія*. За вільну Україну, Львів, 128 с. ISBN 966-95023-8-1.
14. Житарюк, М. Г. (2022). «Нові виклики журналістики в умовах війни росії в Україні», Актуальні проблеми сучасного журналістикознавства: Збірник матеріалів звітної наукової конференції за 2021 рік (секція «Журналістики»), Львів, Україна, 3-4 лютого 2022 р., Простір-М, Львів, с. 52-54. URL: <https://journ.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/10/Zbirnyk-tez-zvitnoi-konferentsii-za-2021-rik.pdf>
15. Житарюк, М.Г. (2017), «Культурна, релігійна та паспортна експансія кремля як інструмент гібридної війни проти Заходу: контекст Грузії, України, Молдови й Румунії», за ред. Сіміліану, К. В., *Трикутник «Румунія – Україна – Молдова»: дипломатія і належне управління, Сучава, Румунія, 10 липня 2017*, Top Form, Бухарест, стор. 97-106. URL: https://www.librariaeminescu.ro/ro/isbn/606-8550-57-2/Vasile-Simileanu_Triateral-Romania-Ucraina-Moldova-Diplomatie-si-buna-guvernare.html
16. Житарюк, М.Г. (2020). «Інформаційно-психологічна складова агресії рф проти України й Заходу (2014–2020 рр.) та способи протистояння», *Український інформаційний простір, вип. 5*, Київ, с. 51-70. DOI: [https://doi.org/10.31866/2616-7948.1\(5\).2020.206045](https://doi.org/10.31866/2616-7948.1(5).2020.206045)
17. Житарюк, Мар'ян (2016). Резистентні засади функціонування української журналістики в умовах російської агресії, за ред. Каленича, В. М. *Сучасний мас-ме-*

- дійний простір: реалії та перспективи розвитку : матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції (12–13 жовтня 2016 р.), Вінниця, с. 29-34 (353 с.). URL: https://vspu.edu.ua/content/event/years16_17/10_13_confer/dopl.pdf
18. Житарюк, Мар'ян (2018). «Геноцид проти українців – реалізація національної політики кремля (у дзеркалі світової публіцистики)», *Український інформаційний простір. Число 1 Ukrainian Information Space. Issue 1*, Київ, с. 196-213. URL: <http://ukrinfospace.pp.ua/index.php/uinsp/issue/view/1>; <http://ukrinfospace.pp.ua/index.php/uinsp/article/view/19/43>
 19. Житарюк, Мар'ян (2018). «“Історична тяглість” щодо України (від й. сталіна до в. путіна) у сценаріях реанімування російської імперії», *Вісник Львівського університету. Серія журналістика, вип. 44*, ЛНУ ім. І. Франка, Львів, с. 101-111. URL: <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/journalism/article/view/9340>
 20. Житарюк, Мар'ян (2020). «Глобалізм думки і чину П. Я. Чадаєва, або Про російський націонал-шовінізм, а не цивілізаційний європоцентризм», *Вісник Львівського університету. Серія Журналістика, вип. 47*, ЛНУ ім. І. Франка, Львів, с. 224–237. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2020.47.10521>
 21. Житарюк, Мар'ян (2017). «Інформаційна пропаганда кремля в контексті геополітики», *Вісник Львівського університету. Серія журналістика, вип. 42*, ЛНУ ім. І. Франка, Львів, с. 216-225. URL: <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/journalism/article/view/7678>
 22. Житарюк, Мар'ян (2018). «росія vs Захід: “паспортизація” Європи як спосіб ведення цивілізаційної гібридної війни», *Вісник Львівського університету. Серія журналістика, вип. 43*, ЛНУ ім. І. Франка, Львів, с. 125-132. URL: <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/journalism/article/view/8336>
 23. Житарюк, Мар'ян (2021). «Закриття телеканалів News One, ZIK та «112 Україна»: медійний і політичний складник», *Український інформаційний простір, число 7*, Київ, с. 94-104. URL: <http://ukrinfospace.knukim.edu.ua/article/view/233880/232508>
 24. З творів Ібна Фадлаллаха Еломарі (1884). *Сборник материалов, относящихся к истории Золотой Орды. Т.1*. Санкт-Петербург, 1884.
 25. Заяви в. путіна 04.11.2022 р. URL: <https://web.telegram.org/k/#-1172830166>. Див. і відео: <http://surl.li/douih>. <https://glavred.net/world/putin-lyapal-o-napadenii-na-ukrainu-i-vdrug-skazal-pravdu-o-svoem-rezhime-v-rossii-10422827.html>
 26. Карамзин, Н. (2022). *История государства российского: в 12 т.* URL: <http://surl.li/doveu> (дата перегляду 13 листопада 2022).
 27. Костенко, Ірина і Халупа, Ірина (2021). «Як московія стала росією? До 300-ліття «викрадення» назви українського народу», *Радіо Свобода*, 21 жовт. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/ukrayina-rus-i-moskoviya/31521000.html> (дата перегляду 13 листопада 2022).
 28. ЛДПР-ТВ (2022). «Мобілізація. жириновський знал». URL: https://www.youtube.com/watch?v=h2MkefpRwBc&ab_channel=%D0%9B%D0%94%D0%9F%D0%A0-%D0%A2%D0%92 (дата перегляду 13 листопада 2022).
 29. медведев, дмитрий анатольевич (2022). *Википедия*. URL: <http://surl.li/aixfb> (дата перегляду 13 листопада 2022).
 30. Молитва у поміч. Піп у московії навчас заряджати автомат... URL: <http://surl.li/dplwm>

31. Орлов, А.С., Полунов, А.Ю., Шестова, Т.Л., Щетинов, Ю.А. (Ред. колектив) (2004). *Пособие по истории отечества для поступающих в вузы. 2-е изд.*, Простор, москва, стр. 70, 87.
32. *Пам'ятки історії та культури Нікопольського району* (за матеріалами «Зводу пам'яток історії та культури України») (2017), видавництво «Журфонд», Дніпро, с. 53.
33. Портников, Віталій (2022). «медведев і Сатана. Що означає заява про нову мету війни росії проти України?» *Радіо Свобода*, 05.11. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/medvedyev-i-satana/32116341.html>
34. Просторікування московитського попа про справедливість покарання України. URL: <http://surl.li/dphvv>.
35. Солженицын, Александр (1998). *россия в обвале*, русский путь, москва. 208 с. URL: https://imwerden.de/pdf/solzhenitsyn_rossiya_v_obvale_1998_ocr.pdf; <https://www.litmir.me/br/?b=651035&p=20> (дата перегляду 13 листопада 2022).
36. Соловьев, С. (2022). *История россии с древнейших времен: в 29 т.* URL: <http://surl.li/dovgc> (дата перегляду 13 листопада 2022).
37. Чаадаев, П.Я. (2005). *Філософічні листи. Апологія божевільного. Уривки та різні думки (1828-1850-ті роки)*. Упорядник М. Г. Житарюк (Переклад з російської М. Г. Житарюка, М.Г. Житарюк, В.А.), Львів, 168 с. URL: <https://journ.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2014/11/chaadayev.pdf>; <https://www.twirpx.com/file/768817/> (дата перегляду 13 листопада 2022).

REFERENCES

1. *EurAsia Daily* (2022). «medvedev: Мы vosstaly protiv vlastelina ada y pryobrely sakralnuiu moshch». URL: <https://eadaily.com/ru/news/2022/11/04/medvedev-my-vosstali-protiv-vlastelina-ada-i-priobreli-sakralnuyu-moshch> (data perehliadu 13 lystopada 2022).
2. russia's New Ally Provides More Reliable and Powerful Support for Aggressor Country than USA Does for Ukraine – Piontkovskiy (2022), *TSN*, 06.11. URL: <https://tsn.ua/en/ato/russia-s-new-ally-provides-more-reliable-and-powerful-support-for-aggressor-country-than-usa-does-for-ukraine-piontkovskiy-2196001.html>; ukr.: <https://tsn.ua/politika/rosiya-znayshla-dlya-sebe-nadiynishogo-ta-mogutnishogo-soyuznika-nizh-ssha-dlya-ukrayini-piontkovskiy-2195575.html>
3. Zhytaryuk, M.H. (2017), «Cultural, Religious and Passport Expansion by the kremlin as an instrument of Hybrid War against the West: the Georgias, Ukraines, Moldovas and Romanias Context», in Simileanu, C.V. (Ed.), *Trilaterala România – Ucraina – Moldova: diplomație și buna guvernare*, Suceava, România, 10 iulie 2017, Top Form, București, pp. 87-96. URL: https://www.librariaeminescu.ro/ro/isbn/606-8550-57-2/Vasile-Simileanu__Trilaterala-Romania-Ucraina-Moldova-Diplomatie-si-buna-guvernare.html
4. Zhytaryuk, Maryan (2019). «Media fakes and fake checking as means of realization and opposition in the information war Kremlin vs West (Black Sea themes)», *GeoPolitica. Revistă de Geografie Politică, Geopolitică și Geostrategie. Marea neagră – strategii 2020*. București, Anul XVII. Nr. 78-79 (2 / 2019). Pereklad z ukraïnskoi – Viktoriia Zhytariuk. URL: <https://www.geopolitic.ro/media-fakes-fake-checking-means-realization-opposition-information-war-kremlin-vs-west/>

5. Zhytaryuk, Marian & Zhytaryuk, Victoria (2018). «Ukraine in russian imperial Plans: from y.v. stalin to v. putin», *GeoPolitica. Bucuresti, Anul XVI, nr. 74 (2/2018)*, p. 197-206. URL: <https://www.geopolitic.ro/15086/ukraine-russian-imperial-plans-y-v-stalin-v-putin/>
6. Zhytaryuk, Marian & Zhytaryuk, Victoria (2020). «Will the anti-russian sanctions save the West and will this have an influence over the further kremlins aggression in the world?», *GeoPolitica. Orientul mijlociu extins (II) – între revoltă și haos constructiv – BY, București, Anul XVII. Nr. 83 (2 / 2020)*. Pereklad z ukraïnskoi – Viktoriia Zhytariuk. URL: <https://www.geopolitic.ro/?p=32652>
7. Zhytaryuk, Marian & Zhytaryuk, Victoria (2022). «kremlin leaders narratives about Ukraine and the West as means of historical manipulation with the aim to transform global geopolitical processes», *GeoPolitica, Bucuresti, №4 (96)*, ISSN 1583-543X. (Podano do druku v lystopadi 2022).
8. Zhytaryuk, Marian & Zhytaryuk, Victoria (2022). «Media and russias War in Ukraine», *GeoPolitica. București, Anul XX, nr. 95 (3/2022)*, p. 164-171. URL: www.geopolitic.ro/2022/08/media-russias-war-ukraine/?fbclid=IwAR1Yg3v2O4gsA4r2MmsIKsmHn3FDPa0NVZb7Cz8mdLiiRA_5OyaDBO1AB9o
9. Zhytaryuk, Marian (2017). «Provocari actuale [amenintari] ale kremlinului in contextul transformarilor geopolitice», *GeoPolitica. Bucuresti, Anul XVI, nr. 70 (2 / 2017)*, p. 121-124, ISSN 1583-543X. URL: <https://www.geopolitic.ro/2017/06/provocari-actuale-amenintari-ale-kremlinului-in-contextul-transformarilor-geopolitice/>
10. Zhytaryuk, Marian (2021). «War and Media: Sanctions of the National Security Council and Anti-Ukrainian Hysteria», *GeoPolitika: București, Anul XIX, Nr. 86 (1 / 2021)*, p. 230-234. Anotatsiia dostupna za adresoiu: <https://www.geopolitic.ro/2021/05/war-media-sanctions-national-security-council-anti-ukrainian-hysteria/>
11. Brykner, Aleksander (1882). *Istoriya Petra velykoho. T. 1-2*. SPb., 1882.
12. Zhytariuk, M. H. (1997). *moskovska rezhysura Holokostu: slovianska liubov chy aziiska nenavyst? Traktuvannia problemy v ukraïnskii ta zakordonnii zhurnalistytsi do-voïennoho periodu: istoryko-publitsystychnyi aspekt*, Lviv, 56 s. ISBN 5-8326-0052-5.
13. Zhytariuk, M.H. (1997). *Chetvertovana, ale zhyva. Zakordonna presa pro politychni protsesy v Ukraini naperedodni Druhoi svitovoi viiny: monohrafiia*, Za vilnu Ukrainu, Lviv, 128 s. ISBN 966-95023-8-1.
14. Zhytariuk, M.H. (2022). «Novi vyklyky zhurnalistyky v umovakh viiny rosii v Ukraini», *Aktualni problemy suchasnoho zhurnalistykoznavstva: Zbirnyk materialiv zvitnoi naukovoï konferentsii za 2021 rik (seksiia «Zhurnalistyky»)*, Lviv, Ukraina, 3-4 liutoho 2022 r., Prostir-M, Lviv, s. 52-54. URL: <https://journ.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/10/Zbirnyk-tez-zvitnoi-konferentsii-za-2021-rik.pdf>
15. Zhytariuk, M.H. (2017), «Kulturna, relihiina ta pasportna ekspansiia kremlia yak instrument hibrydnoi viiny proty Zakhodu: kontekst Hruzii, Ukrainy, Moldovy y Rumunii», za red. Similianu, K. V., *Trykutnyk «Rumuniia – Ukraina – Moldova»: dyplomatiia i nalezhne upravlinnia, Suchava, Rumuniia, 10 lypnia 2017*, Top Form, Bukharest, stor. 97-106. URL: https://www.librariaeminescu.ro/ro/isbn/606-8550-57-2/Vasile-Simileanu_Trilaterala-Romania-Ucraina-Moldova-Diplomatie-si-buna-guvernare.html

16. Zhytariuk, M.H. (2020). «Informatsiino-psykhologichna skladova ahresii RF proty Ukrainy u Zakhodu (2014–2020 rr.) ta sposoby protystoianniia», *Ukrainskyi informatsiinyi prostir*, vyp. 5, Kyiv, s. 51-70. DOI: [https://doi.org/10.31866/2616-7948.1\(5\).2020.206045](https://doi.org/10.31866/2616-7948.1(5).2020.206045).
17. Zhytariuk, Marian (2016). «Rezystentni zasady funktsionuvannia ukrainskoi zhurnalistyky v umovakh rosiiskoi ahresii», za red. Kalenycha, V.M. *Suchasnyi mas-mediinyi prostir: realii ta perspektyvy rozvytku : materialy II Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi konferentsii (12–13 zhovtnia 2016 r.)*, Vinnytsia, s. 29-34 (353 s.). URL: https://vspu.edu.ua/content/event/years16_17/10_13_confer/dopl.pdf
18. Zhytariuk, Marian (2018). «Henotsyd proty ukraintsiv – realizatsiia natsionalnoi polityky Kremlia (u dzerkali svitovoi publitsystyky)», *Ukrainskyi informatsiinyi prostir. Chyso I Ukrainian Information Space. Issue 1*, Kyiv, s. 196-213. URL: <http://ukrinfospace.pp.ua/index.php/uinsp/issue/view/1>; <http://ukrinfospace.pp.ua/index.php/uinsp/article/view/19/43>
19. Zhytariuk, Marian (2018). «“Istorychna tiahlist” shchodo Ukrainy (vid y. stalina do v. putina) u stsenariiakh reanimuvannia rosiiskoi imperii», *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii zhurnalistyky*, vyp. 44, LNU im. I. Franka, Lviv, s. 101-111. URL: <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/journalism/article/view/9340>
20. Zhytariuk, Marian (2020). «Hlobalizm dumky i chynu P. Ya. Chaadaieva, abo Pro rosiiskyi natsional-shovinizm, a ne tsyvilizatsiinyi yevropotsentryzm», *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii Zhurnalistyky*, vyp. 47, LNU im. I. Franka, Lviv, s. 224–237. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2020.47.10521>
21. Zhytariuk, Marian (2017). «Informatsiina propahanda Kremlia v konteksti heopolityky», *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii zhurnalistyky*, vyp. 42, LNU im. I. Franka, Lviv, c. 216-225. URL: <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/journalism/article/view/7678>
22. Zhytariuk, Mar'ian (2018). «Rosiiia vs Zakhid: “pasportyzatsiia” Yevropy yak sposib vedennia tsyvilizatsiinoi hibrydnoi viiny», *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii zhurnalistyky*, vyp. 43, LNU im. I. Franka, Lviv, s. 125-132. URL: <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/journalism/article/view/8336>
23. Zhytariuk, Marian (2021). «Zakryttia telekanaliv News One, ZIK ta “112 Ukraina”: mediinyi i politychni skladnyk», *Ukrainskyi informatsiinyi prostir, chyso 7*, Kyiv, s. 94-104. URL: <http://ukrinfospace.knukim.edu.ua/article/view/233880/232508>
24. Z tvoriv Ibna Fadlallakha Elomari (1884). *Sbornyk materyalov, otnosiashchykhsia k istoryyi Zolotoi Ordyy, t.1*. Sankt-Peterburh, 1884.
25. *Zaiavy v. putina 04.11.2022 r.* URL: <https://web.telegram.org/k/#-1172830166>. Dyv. i video: <http://surl.li/douih>. <https://glavred.net/world/putin-lyapal-o-napadenii-na-ukrainu-i-vdrug-skazal-pravdu-o-svoem-rezhime-v-rossii-10422827.html>
26. Karamzyn, N. (2022). Istoryia hosudarstva rossiiskoho: v 12 t. URL: <http://surl.li/doveu> (data perehliadu 13 lystopada 2022).
27. Kostenko, Iryna i Khalupa, Iryna (2021). «Iak moskoviia stala rosiieiu? Do 300-littia «vykradennia» nazvy ukrainskoho narodu», Radio Svoboda, 21 zhovt. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/ukrayina-rus-i-moskoviya/31521000.html> (data perehliadu 13 lystopada 2022).
28. *ldpr-TV* (2022). «Mobylyzatsiia. zhyrynovskiyi znal». URL: https://www.youtube.com/watch?v=h2MkefpRwBc&ab_channel=%D0%9B%D0%94%D0%9F%D0%A0-%D0%A2%D0%92 (data perehliadu 13 lystopada 2022).

29. medvedev, dmytryi anatolevych (2022). Vykypedyia. URL: <http://surl.li/aixfb> (data perehliadu 13 lystopada 2022).
30. Molytva u pomich. Pip u moskovii navchaie zariadzhaty avtomat... URL: <http://surl.li/dplwm>
31. Orlov, A.S., Polunov, A.Iu., Shestova, T.L., Shchetynov, Yu.A. (Red. kolektyv) (2004). *Posobyе po ystoriy otechestva dlia postupaiushchykh v vuzы. 2-e yzd.*, Prostor, moskva, str. 70, 87.
32. *Pam'iatky istorii ta kultury Nikopolskoho raionu (za materialamy "Zvodu pam'iatok istorii ta kultury Ukrainy")* (2017), vydavnytstvo «Zhurfond», Dnipro, s. 53.
33. Portnykov, Vitalii (2022). «medvediev i Satana. Shcho oznachaie zaiava pro novu metu viiny rosii proty Ukrainy?», *Radio Svoboda*, 05.11. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/medvedyev-i-satana/32116341.html>
34. Prostorikuvannia moskovytskoho popa pro spravedyvist pokarannia Ukrainy. URL: <http://surl.li/dphvv>
35. Solzhenytsyn, Aleksandr (1998). *rossyia v obvale, russkyi put*, moskva. 208 s. URL: https://imwerden.de/pdf/solzhenitsyn_rossiya_v_obvale_1998_ocr.pdf; <https://www.litmir.me/br/?b=651035&p=20> (data perehliadu 13 lystopada 2022).
36. Solovev, S. (2022). *Istoriya rossyy s drevneishykh vremen: v 29 t.* URL: <http://surl.li/dovgc> (data perehliadu 13 lystopada 2022).
37. Chaadaiev, P.Ia. (2005). *Filosofichni lysty. Apolohiia bozhevilnoho. Uryvky ta rizni dumky (1828-1850-ti roky). Uporiadnyk M. H. Zhytariuk (Pereklad z rosiiskoi M. H. Zhytariuka, M.H. Zhytariuk, V.A.)*, Lviv, 168 s. URL: <https://journ.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2014/11/chaadayev.pdf>; <https://www.twirpx.com/file/768817/> (data perehliadu 13 lystopada 2022).

**RUSSIA'S AGGRESSION AGAINST UKRAINE AND THE WORLD.
REFLECTIONS IN THE CONTEXT OF THE JUSTIFICATION
OF THE WAR BY D. MEDVEDEV AND V. PUTIN ON NOVEMBER 4, 2022**

Maryan Zhytaryuk

*Ivan Franko National University of Lviv,
General Chuprynka street, 49, 79044, Lviv, Ukraine,
e-mail: maryan.zhytaryuk@lnu.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0002-5690-5701>*

In this article the author analyzes in detail the “holiday” speeches by the former president of the Russian Federation Dmitry Medvedev and the current president Vladimir Putin devoted to the day of national unity of Russia on November 4, 2022, in which politicians justify the war, call it sacred, a struggle between Good and Evil and predict their own victory. With the help of methods of critical analysis, the refutation of historical myths, the denial, an exposure and the generalization, the falsity and cynicism of the statements made regarding the expediency and possibility of geopolitical changes are demonstrated.

The civilizational war of the Russian Federation against the Western democratic world, which began with aggression against the disobedience of neighboring Ukraine, which chose the Western vector of development, is gaining momentum. It would seem that in the 21st century global conflicts over territories are almost impossible, it is the time for the fourth-generation of war, but we can see that Russia has various means in its arsenal, including weapons of mass destruction: aerial bombs, artillery, aviation, missile attacks, nuclear blackmail, rewriting history and ordinary lies.

An analysis of the Kremlin leaders' military-strategic narratives about Ukraine and the West, shows the inadequacy and detachment of Moscow politicians at the highest echelon of power from reality. Their aggressive and false rhetoric based on historical manipulations and maniacal efforts to transform the world order suggests that the Kremlin will not stop on its own. Someone must stop him just decisively: either Ukraine or Ukraine's allies. Sanction policy against the Russian Federation, political statements and words of support for Ukraine, even assistance with military equipment and finances may not be enough, because all these are certain procedures, a waste of time, and time today is the greatest value.

Key words: Ukraine, Russian Federation, Russian aggression, Dmitry Medvedev, Vladimir Putin, geopolitics.